

Arrest

nr. 230 388 van 17 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugene Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C.RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Harti Abgal te behoren. U bent het soennitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp El Dhere Burale, gelegen in het district Aden Yabal van de provincie Middle Shabelle. Na de dood van uw vader, die stierf toen u drie jaar oud was, werd u door uw grootvader opgevoed. In 2012 trouwde u in het geheim met een zekere Mohammed. Het huwelijk vond plaats in een naburig dorp. Uw grootvader kwam dit echter te weten en jullie werden gedwongen om te scheiden.

U baatte sinds 2007 een winkel uit in uw dorp waar u sigaretten verkocht. Toen Al Shabaab naar uw dorp kwam in 2009 werd de verkoop van sigaretten verboden en moest u ze in het geheim verkopen. In juni 2017 werd A.A., een vaste klant, door Al Shabaab betrappt terwijl hij rookte op straat. Toen hem werd gevraagd waar hij de sigaretten had gekocht, vertelde hij hen dat hij ze bij u gekocht had. U werd vervolgens samen met A.A. door Al Shabaab gearresteerd. U werd vervolgens door het dorp voorgeleid als waarschuwing voor iedereen dat roken verboden was. U werd daarna door Al Shabaab opgesloten in het naburige dorp Qalfoley. Op 23 juni 2017 werd u verteld dat u op 30 juni 2017 zou worden terechtgesteld. Op de dag van uw terechtstelling werd Al Shabaab aangevallen door burgers waardoor u kon ontsnappen. Net buiten het dorp zag u een auto die van uw dorp El Dhare Burale kwam en waarmee u naar Mogadishu reed. Toen u in Mogadishu aankwam belde u uw paternale oom en vertelde u hem dat u ontsnapt was. Nadat hij in Mogadishu aankwam, zocht hij een smokkelaar die u naar Europa kon brengen. Nadat uw oom veertienduizend dollar betaalde aan de smokkelaar, verliet u het land. U kwam aan in België op 14 juli 2017 en u diende op 19 juli 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Somalië vreest u te worden gedood door Al Shabaab.

Op 27 februari 2018 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw herkomst uit Adan Yabaal. U ging in beroep tegen deze beslissing en voor de Raad gaf u aan dat u type 3 besneden bent en dat u vreest om in geval van teurgkeer geherinfibuleerd te worden indien u zich in België zou laten defibuleren. Op 21 juli 2018 werd de beslissing van het CGVS door de RvV vernietigd. Op 23 juli 2018 werd opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. U diende hiertegen een beroep in. Het CGVS besliste om de weigeringsbeslissing in te trekken ten einde u te horen over uw vrees voor herinfibulatie.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: een medisch attest in verband met uw besnijdenis van dr. Martin Caillet d.d. 3 november 2017, een aanvraag voor een defibulatie van dr. Martin Caillet d.d. 11 september 2018, een medisch attest van dr. N. Willers dd. 27 april 2018, een medisch attest van dr. N Willers d.d. 7 juni 2018 en een toelating voor een consultatie bij VZW CeMaVie. Daarnaast legt u een kopie voor van het volgende document: een medisch attest van dr. Martin Caillet d.d. 30 november 2018.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag.

De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 1-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat uw verklaringen over uw scholingsgraad niet aannemelijk zijn. Zo beweert u aan het begin van uw gehoor op het CGVS dat u nooit naar school ging en dat uw grootvader, volgens uw verklaringen een arme man die van de landbouw leefde (CGVS 1, p. 8), u samen met uw andere broers en zussen leerde lezen en schrijven met behulp van Somalische boeken (CGVS 1, p. 6 en 8). Gelet op de Somalische context is het evenwel zeer opmerkelijk dat een arme landbouwer uit een klein, afgelegen plattelandsdorp dat leeft van landbouw en veeteelt, de tijd zou nemen om zijn kleindochters te leren lezen en schrijven. Gevraagd waarom hij u dit leerde, kan u enkel zeggen dat uw grootvader wilde dat u "beter" zou worden dan andere mensen. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of uw grootvader zelf naar school ging, antwoordt u ontkennend en zegt u dat zijn moeder het hem leerde. Echter, gevraagd waar zijn moeder leerde lezen en schrijven, ontwijkt u de vraag en antwoordt u vaag dat zijn moeder niet van het dorp kwam, maar van een "andere plaats". U moet daarna evenwel toegeven dat u geen idee heeft waar zij vandaan kwam (CGVS 1, p. 6-7). Gevraagd wat uw grootvader wilde bereiken met u te leren lezen en schrijven, ontwijkt u aanvankelijk de vraag alvorens u zegt dat uw grootvader het u leerde omdat het dorp geen school had aangezien het leefde van landbouw en veeteelt. Wanneer de vraag wordt herhaald, komt u niet verder dan te zeggen dat uw grootvader vertelde dat als u getrouwd was en in een ander dorp terecht kwam, u niet zou moeten vragen aan "andere meisjes om te lezen" (CGVS 1, p. 7). Deze verklaring is evenwel allerminst afdoende om de bovenstaande onaannemelijkheid uit te klaren.

Daarnaast vertonen uw verklaringen over de omliggende dorpen, districten en regio's een sterk ingestudeerd karakter. Zo blijkt uit uw verklaringen weliswaar dat u kennis heeft van omliggende dorpen, districten en regio's en kan u ze bovendien vlot situeren aan de hand van de windrichtingen (CGVS 1, p. 9-11; 15-16). Echter, u beweert dat u nooit uit uw dorp geweest bent, dat bovendien heel klein is (CGVS 1, p. 10). Wanneer u vervolgens logischerwijs gevraagd wordt waarom u al die zaken weet, aangezien die geen enkele praktische waarde hebben in een klein en afgelegen landbouwdorp, kan u enkel zeggen dat uw grootvader het u leerde toen u jong was (CGVS 1, p. 10). Het is evenwel niet aannemelijk dat uw grootvader, die arm was en van het land leefde, zijn kostbare tijd stak in het aanleren van de geografie van omliggende districten, regio's en dorpen zonder dat jullie ooit uit jullie dorp kwamen. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat uw grootvader jullie graag had en jullie over Somalië leerde van thuis uit (CGVS 1, p. 10). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat uw grootvader een nomade was en met kamelen reisde voor u geboren werd. Echter, gevraagd waarom hij daarmee stopte, ontwijkt u eerst de vraag alvorens u moet toegeven dat u het niet weet. U kan enkel vaag zeggen dat uw grootvader vertelde dat de "kamelen stierven". U kan er evenwel niets meer over vertellen (CGVS 1, p. 12).

Daarnaast beweert u dat Runnirgood een naburig district is (CGVS 1, p. 10-11). Echter, Runnirgod (Runungod) is volgens de beschikbare kaarten een dorp in uw district. Ook wanneer u later op het gehoor wordt gevraagd om het aangrenzende district Adale te situeren, antwoordt u dat Adale ten oosten van het district Balcad ligt terwijl u beide districten op een denkbeeldige kaart aanduidt (CGVS 1, p. 15). Het houdt evenwel geen steek dat u dermate accurate geografische kennis aan de dag legt van districten elders in de provincie terwijl dit van geen enkele praktische toepassing was voor u in het afgelegen landbouwdorp waar u woonde. Evenmin houdt het steek dat u Adale, dat volgens de beschikbare kaarten een lange zuidelijke grens kent met uw district, zou situeren vanuit het perspectief van een totaal ander district waar u bovendien nooit bent geweest. U beweert vervolgens dat u die informatie kreeg van uw grootvader. Echter, wanneer u meermaals wordt gevraagd of u die informatie haalde van een kaart, antwoordt u telkens ontkennend en zegt u dat uw grootvader oude boeken gebruikte er niets visueel werd voorgesteld (CGVS 1, p. 16). Het is evenwel niet aannemelijk dat u naburige districten vlot op een denkbeeldige kaart kan aanduiden zonder hiervoor een kaart te hebben geraadpleegd. Hiermee geconfronteerd, beweert u frappant genoeg dat u nog nooit van het woord "kaart" heeft gehoord (CGVS 1, p. 16). Deze verklaring kan evenwel allerminst overtuigen.

Bovendien legt u vage en inconsistente verklaringen af over uw moeder. Zo beweert u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat uw moeder tijdens een droogte in 2010 met uw drie broers is gevlucht omdat al jullie vee stierf. U beweert ook dat ze u achterliet bij de ouders van uw vader omdat ze van haar zonen hield en niet van u (DVZ vragenlijst, vraag 5).

Op het CGVS past u plots uw verklaringen aan en beweert u dat uw moeder tijdens een droogte in 2010 verdween samen met uw drie broers. U heeft geen idee of uw moeder nog leeft of niet. U weet evenmin waarom uw broers bij uw moeder waren en u heeft geen idee waar ze heen gingen. Het enige dat u kan zeggen is dat "alleen God het weet". U verklaart verder dat u samen met uw zus en grootouders naar de velden ging en dat uw moeder onvindbaar was toen jullie terugkwamen. U beweert bovendien dat er "beenderen lagen, maar dat u niet weet of die van uw moeder en uw broers waren of niet" (CGVS 1, p. 12). Deze uitspraak houdt evenwel allerm minst steek.

Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een winkel te hebben uitgebaat waar u in het geheim sigaretten verkocht. Zo beweert u dat u nood had aan een inkomen en dat u daarom in het geheim sigaretten verkocht, ook al werd het verboden door Al Shabaab (CGVS 1, p. 17). U beweert wat later ook dat het grootste deel van uw opbrengst voortkwam uit de verkoop van tabak en sigaretten. Echter, wanneer u gevraagd wordt hoeveel u per maand verdiende, moet u bizar genoeg het antwoord schuldig blijven en kan u enkel zeggen dat u het "zo niet telde". U verklaart verder dat u telde wat u verkocht en uw winst opzij zette (CGVS 1, p. 18). Echter, gevraagd hoeveel winst u maakte, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven en beweert u bovendien dat u nooit telde hoeveel winst u maakte (CGVS 1, p. 19). Het is evenwel totaal onaannemelijk dat u het risico liep om sinds 2009 in het geheim sigaretten te verkopen om te overleven, maar niet eens bij benadering kan zeggen hoeveel winst u daarmee maakte en bovendien beweert dat u het nooit telde. Ook over uw vaste klanten kan u niets zeggen. Zo beweert u dat M.O., A.A. en Ab.A. uw beste klanten waren. Echter, gevraagd om meer over A.A. te vertellen, kan u enkel zeggen dat hij gearresteerd werd omdat hij door Al Shabaab werd betrapt met roken op straat (CGVS 1, p. 19). Het is evenwel niet aannemelijk dat een vaste klant die volgens uw verklaringen elke dag in het geheim een "doos" sigaretten kocht, het risico zou nemen om in een klein, afgelegen landbouwdorp onder de controle van Al Shabaab zomaar een sigaret op te steken op straat. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wat u nog weet van A.A., kan u enkel zeggen dat hij een "Somalische jongen" is en dat hij in het dorp woont. U weet niets meer over hem. Evenmin kan u iets vertellen over Ab.A. (CGVS 1, p. 19). Ook over uw vaste klant M.O. kan u enkel zeggen dat hij een "poëet" is. U weet verder niets meer over hem (CGVS 1, p. 19-20).

Ook over lokale persoonlijkheden heeft u bijzonder weinig informatie. Zo verklaart u dat de huidige districtschef Abdulahi Osoble heet (CGVS 1, p. 23-24). Volgens de beschikbare informatie is hij evenwel de gouverneur van de zopas gevormde provincie HirShabelle (Middle Shabelle + Hiraan). U vertelt ook dat in 2009, voor de komst van Al Shabaab, Ali Gudlawe districtschef was (CGVS 1, p. 23-24). Ali Gudlawe was volgens de beschikbare informatie evenwel de provinciegouverneur van Middle Shabelle tussen 2014 en 2016. U beweert vervolgens dat zijn voorganger Alasow Dhere heette. Echter, volgens de beschikbare informatie, heette zijn voorganger Abdi Jiinow Alasow en werd hij in 2014 ontslagen. Wanneer u bovendien wordt gevraagd wat u weet over die drie mannen die volgens uw verklaringen districtschefs zijn, moet u opmerkelijk toegeven dat u niets over ze kan vertellen, enkel dat u het "hoorde van mensen" (CGVS 1, p. 23-24). Dat u vlot districtschefs/provinciegouverneurs kan opnoemen die volgens uw verklaringen bijna tien jaar voor uw vertrek uit Somalië aan de macht waren, waarover u verder helemaal niets kan zeggen, geeft uw (beperkte) kennis een ingestudeerd karakter.

Daarenboven kan u ook over lokale veiligheidsincidenten en clanconflicten bijna niets vertellen. Zo beweert u dat lokale kameelherders genaamd Maxaweysley wapens hadden opgenomen tegen Al Shabaab en dat er "altijd conflicten waren tussen hen" (CGVS 1, p. 25-26). Echter, gevraagd naar concrete voorbeelden, antwoordt u aanvankelijk zeer vaag dat ze "soms aanvallen en dan vluchten". Wanneer u vervolgens opnieuw wordt gevraagd om te vertellen over de conflicten tussen Maxaweysley en Al Shabaab, kan u enkel vertellen over een gevecht in 2013 waarbij een zeer bekende strijder van Al Shabaab werd gedood in uw dorp, genaamd Amir Ghedi. Echter, gevraagd om meer over hem te vertellen, moet u het antwoord schuldig blijven. Gevraagd naar meer incidenten, antwoordt u dat de leider van Al Shabaab, genaamd Amir Sheikh Mohamed in het naburige dorp El Busle werd gedood. Echter, u kan u enkel herhalen dat hij heerste over het dorp (CGVS 1, p. 26). Vervolgens verklaart u dat clanconflicten frequent waren in uw district tussen Hawale, Hassan Yacub en Ali Yacub. Echter, u kan er niets meer over vertellen (CGVS 1, p. 27). Dit is zeer opmerkelijk, temeer omdat u beweert dat ze vaak voorkwamen in uw district.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het Adan Yabaal gelegen in de provincie Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Aden Yabaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Ten slotte dienen volgende bemerkingen te worden gemaakt bij uw verklaringen over de door u ondergane vrouwelijke genitale verminking (VGV). Bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS legde u een medisch attest neer om aan te tonen dat u bent besneden (zie CGVS 2, p.2). U haalde nadien aan hierdoor een aantal fysieke problemen te kennen (CGVS 2, p.2-3). U legde ook medische attesten voor van een door u ondergane operatie in België, waarbij myomen via een kijkoperatie in de buikholte uit uw baarmoeder werden verwijderd (CGVS 2, p.2-3). Ter zake dient opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden. Dit is de aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast legt u documenten voor in verband met een aanvraag tot defibulatie, waarin wordt gesteld dat u wenst gedefibuleerd ("open" gemaakt) te worden en dit louter omwille van medische redenen. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud haalt u aan dat u omwille van deze toekomstige desinfibulatie vervolging vreest in geval van terugkeer naar Somalië (CGVS 2, p.3). Ten tijde van dit onderhoud had u echter nog geen hersteloperatie (desinfibulatie) ondergaan, en tot op heden hebt geen (begin van) bewijs voorgelegd waaruit zou kunnen blijken dat de operatie ondertussen is gebeurd. Uw vrees is op dit moment dan ook puur hypothetisch. Louter de intentie uiten om een hersteloperatie te ondergaan is niet voldoende. De verzoekster om internationale bescherming kan namelijk misschien niet echt de intentie hebben om een hersteloperatie te ondergaan of kan later, ongeacht haar eerdere bedoelingen, van idee veranderen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uw plannen voor een hersteloperatie nog niet erg concreet zijn. Zo blijkt uit uw documenten dat er nog geen concrete datum voor de operatie werd vastgelegd maar dat men de operatie in de komende weken zou uitvoeren. Het document waarin wordt gesteld dat de operatie in de komende weken zou worden uitgevoerd dateert echter van 30 september 2018.

Betreffende uw vrees voor herinfibulatie dient ten eerste benadrukt te worden dat hierboven reeds werd vastgesteld dat uw beweerde (regio van) herkomst uit Somalië niet geloofwaardig werd bevonden, waardoor het CGVS al geen zicht heeft op de plaats waarnaar u zou terugkeren. Ten tweede dient opgemerkt te worden dat u geen zicht biedt op uw familiale situatie. Zo wordt er, zoals hierboven geargumenteed, geen geloof gehecht aan de verdwijning van uw moeder en broers. Ook aan uw geheime huwelijk met Mohamed kan geen geloof worden gehecht. Zo stemmen uw verklaringen omtrent uw geheim huwelijk niet overeen met de voorwaarden die traditioneel gelden voor geheime huwelijken in Somalië, volgens informatie waarover het CGVS beschikt. Zo stelt u dat uw geheime huwelijk is voltrokken in een dorp niet ver van uw eigen dorp, genaamd Ceel Busle. Wanneer u wordt gevraagd hoe ver het was, antwoordt u dat dat één uur verwijderd was van uw eigen dorp. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat koppels, als voorwaarde voor de geldigheid van het geheim huwelijk, een bepaalde afstand moeten verwijderd zijn van hun ouderlijke woning. Traditioneel wordt hiervoor een afstand van ongeveer een reis van drie dagen met een kameel gerekend, wat ongeveer neerkomt op een afstand van 90km. Het feit dat u aangeeft dat u bent getrouwd in een dorp dichtbij uw eigen dorp ondermijnt sterk de geloofwaardigheid van uw verklaring een geheim huwelijk te hebben aangegaan in Somalië.

Dat u in één uur tijd 90 km zou gereisd hebben op het Somalische platteland, waar de wegen heel slecht onderhouden zijn door de lange periode van burgeroorlog, is weinig aannemelijk (CGVS 1, p.21). Ten derde dient opgemerkt te worden dat u bevreemdende en buitensporige verklaringen aflegt in verband met wie u vreest in geval van terugkeer naar Somalië. U stelt aanvankelijk dat u bang bent dat uw defibulatie als een schandaal zou kunnen gezien worden in Somalië en dat de mensen er zich tegen u zouden kunnen keren. U stelt dat de mensen in Somalië zouden zeggen dat u een hoer bent en dat u uw lichaam verkocht in Europa. Wanneer u wordt gevraagd wie u concreet vreest in geval van een terugkeer, verwijst u vooreerst naar Al Shabaab en daarnaast naar de maatschappij in het algemeen. U stelt dat men u als vrouw die terugkeert uit Europa zou gaan uitkleden om te verifiëren of u open bent of niet. U staft deze blote bewering echter op geen enkele manier. Wanneer u wordt gevraagd wie u zou gaan uitkleden in geval van terugkeer antwoordt u dat uw oom langs vaderszijde u zou uitkleden, aangezien u onder zijn autoriteit staat gezien u uw ouders verloren bent. Er werd echter geen geloof gehecht aan de verdwijning van uw moeder. Hiermee geconfronteerd repliceert u dat u niet weet waarom u niet wordt geloofd aangezien het uw eigen moeder is en dat u 's nachts niet kan slapen ten gevolge van haar verdwijning. U herhaalt uw verklaringen over de manier waarop uw moeder, broers en zussen vermist geraakten (CGVS 2, p.3-4). Ten vierde dient er te worden vastgesteld dat u thans voor het eerst deze vrees voor herinfibulatie aanhaalt. U vermeldde dit namelijk niet tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ Vragenlijst, vraag 1-8) en uw eerste persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS (CGVS 1, p.1-32), terwijl er redelijkerwijze van u kan verwacht worden dat u, indien u werkelijk een dergelijke vrees zou koesteren, u deze eerder zou hebben aangehaald. Er dient benadrukt te worden dat ervan u redelijkerwijze mag worden verwacht dat u de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Uw argument dat dit een moeilijk onderwerp is voor u aangezien u zich schaamde (CGVS 2, p.3), is geen afdoende reden voor het geheel onvermeld laten van deze vrees. Tot slot blijkt uit de informatie waar het CGVS over beschikt (COI Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" dd. 13 juni 2016) blijkt dat het zich opnieuw laten vernauwen na de bevalling in Zuid- en Centraal-Somalië in het algemeen niet onder dwang of druk gebeurt maar meestal op vraag van de vrouw zelf, en dat wat een volwassen vrouw na een defibulatie doet persoonlijk is en ze haar eigen keuze maakt. Het kan wel gebeuren dat een echtgenoot aan zijn vrouw vraagt om zich te laten vernauwen. De informatie vermeldt voorts ook dat één rapport stelt dat volwassen niet-geïnfibuleerde vrouwen soms infibulatie ondergaan onder dwang, IÂ informatie over de mate waarin dit voorkomt en de andere geraadpleegde rapporten vermelden hier niets over. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt echter dat u zich niet in een dergelijke situatie bevindt.

Gelet op het geheel van bovenstaande redenen dient er dan ook te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor een gedwongen herinfibulatie niet aannemelijk maakt.

Uit al het voorgaande kan dan ook niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland.

Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25/09/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 1-2). U werd op het einde van het gehoor dd. 25/09/2017 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS, p. 30). Echter, u heeft ervoor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen (CGVS, p. 30).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekeninghoudend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u

aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing werd gebaseerd werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 19 juli 2019 een schending aan van *“artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”).”.*

Verzoekster benadrukt dat ze een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar haar land van herkomst *“omwille van het feit dat ze door AS beschuldigt wordt om sigaretten te verkopen”* en dat ze een besnijdenis type 3 heeft ondergaan en hierom *“vreest ook vervolgt te worden indien ze terugkeert wegens haar desinfibulatie”.*

Verzoekster wijst op rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en betoogt dat ze behoort tot *“tot de sociaal groep van de Somalische vrouwen, beschouwt als kwetsbaar. Ze werd in deze context besneden, van type 3.”*. In het verzoekschrift oppert verzoeksters raadsman dat verzoekster *“tijdens een afspraak in onze kantoor verklaart [heeft] dat ze verminkt is, van type 3. Ze heeft ervan geen gewag gemaakt tijdens haar gehoor, omdat dit een moeilijk onderwerp voor haar is (wegens de fysische en psychologische gevolgen ervan, van welke ze nog steeds leidt). De protection agent heeft haar ook niets over een mogelijke verminking gevraagd.”.*

Verzoekster geeft aan dat ze in het kader van haar tweede beroep reeds verklaarde dat *“ze van plan was om zich desinfibuleren te laten, om de pijn veroorzaakt door haar verminking stop te zetten”*, dat ze zich heeft laten desinfibuleren (zie medisch attest in bijlage) en dat ze vreest opnieuw geïnfibuleerd te worden indien ze teruggestuurd wordt. In dit kader verwijst verzoekster tevens naar *“de UNHCR Note D'orientation Sur Les Demandes D'asile Relatives Aux Mutilations Genitales Feminines van 2009 (p 5)”* en rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoekster betoogt dat de gevolgen van haar besnijdenis *“bijzonders de psychologische gevolgen op verzoekster van haar verminking type 3 niet adequaat onderzocht werden door de CGVS”* en dat de *protection officer* geen enkele vraag gesteld heeft met betrekking tot de psychologische gevolgen van haar verminking. Verzoekster betoogt dat nochtans duidelijk bleek dat *“het voor verzoekster op psychologische vlakke een moeilijk onderwerp is (verzoekster went tijdens het onderhoud - CGVS p4)”*.

Verzoekster verwijst verder naar bronnen waaruit blijkt dat *“AS aanwezig is in haar streek van herkomst (Middle Shabele), en dat er vele mensenrechtenschendingen gebeuren aan de hand van AS, zoals morden en foltering van burgers, verwoesting van eigendommen van burgers... (zie in bijlage Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, p14”*. Verzoekster verwijst tevens naar een verslag van UK Home Office (*“UK Home Office, Country Information and Guidance, “Somalia: Women fearing gender-based harm and violence”, Version 3.0 2 August 2016, p21”*). Ze stelt verder dat het verkopen van sigaretten verboden is en dat Al Shabaab regelmatig mensen doden die dit verbod niet respecteren (*“zie in bijlage Malta today, The cost of a cigarette in Somalia”*).

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus, alsook over de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

In een tweede middel voert verzoekster een schending aan van *“artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”)*”.

Wat betreft verzoeksters scholingsgraad, herneemt ze te hebben verklaard dat haar grootvader haar leerde lezen en schrijven omdat er geen school in het dorp was en dat hij dit deed omdat hij van haar en haar broers en zussen hield.

Waar verzoekster verweten wordt dat ze een te grote kennis over haar omgeving heeft, wijst ze erop te hebben verklaard dat haar grootvader en vader kameelherders, en dus nomaden, waren en dat ze veel rondreisden en verzoekster vertelde over de omgeving en de geografie van Somalië. Verzoekster betoogt dat de commissaris-generaal aan verzoekers uit Somalië verwijt dat ze te weinig weten, dan wel te veel, over hun plaats van herkomst.

Verder haalt verzoekster aan dat haar wordt *“verweten dat ze betreffend de dood van haar moeder inconsistente verklaringen afgelegd heeft, omdat ze bij de DVZ zei dat haar moeder tijdens een erge droogte met haar broers wegging en nooit terug kwam, en dat ze vermoedde dat ze haar niet me nam omdat ze niet van haar hield, terwijl ze bij de CGVS alleen zei dat ze met haar broers wegging en nooit terug kwam.”*. Verzoekster meent dat dit een strenge appreciatie is en dat er geen tegenstrijdigheid is.

Waar de commissaris-generaal meent dat niet geloofwaardig is dat verzoekster sigaretten verkocht hoewel dit door Al Shabaab verboden werd, wijst verzoekster erop te hebben uitgelegd dat ze niets had en dat dit een belangrijke bron van inkomsten voor haar gezin uitmaakte. Wat betreft het gegeven dat verzoekster niet kan verklaren hoeveel winst ze elke maand had, herneemt verzoekster te hebben verklaard dat *“ze niet per maand telde, ze behield enkel de bedrag over de aankoop prijs van de volgende levering van sigaretten (dus wat ze over 150 shilling verdiende), en leefde ermee (CGVS p18)”*. Ze herhaalt dat ze alleen een basiskennis van het tellen heeft, en dat men in haar situatie geen boekhouding competenties mag verwachten. Ze benadrukt dat ze veel details gegeven heeft over haar verkoop (*“prijs die ze zelfs betaalde om de sigaretten te kopen, hoe vaak ze geleverd werd, de hoeveelheden die ze kocht, de voorzorgsmaatregelen die ze nam om zich van AS te verbergen... CGVS p 17-18”*).

Waar de commissaris-generaal niet gelooft dat haar klant een sigaret op straat rookte toen hij werd betrapt, stelt verzoekster te hebben uitgelegd dat hij een jonge man was en benadrukt ze dat zijn onachtzaam gedrag haar niet kan verweten worden.

Ze heeft verklaard dat ze over de 3 laatste district chefs gehoord had, maar bevestigt dat ze niets meet over hen weet. Ze wijst erop dat ze sterk geïsoleerd was in haar dorp, onder invloed van Al Shabaab, dus dat haar niet kan verweten worden dat ze weinig weet over de district chefs die ver van haar dorp woonden en niet eens de macht hadden. Ze benadrukt dat ze informatie kon geven over leiders van de lokale taliban (die de macht in haar dorp hadden), over conflicten tussen clanleden en Al Shabaab, over clanconflicten. Ze beklemtoont details te hebben gegeven over het leven in haar dorp, zoals bijvoorbeeld het aantal bronnen en over de landbouw.

Wat betreft haar desinfibulatie legt verzoekster een medisch attest van desinfibulatie neer.

Verzoekster betwist dat *“haar herkomst uit Dhere Burale niet geloofwaardig is, en verwijst dit betreffend naar de middelen supra.”* Ze onderlijnt dat *“aangezien 98 % vrouwen in Somalië verminkt zijn (Coi Focus "Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen uit Zuid- en Centraal Somalië" van 13 juni 2016, p4), zonder dat er sterke regionale verschillen zijn binnen Somalië, en aangezien de somalische nationaliteit van verzoekster niet betwist wordt, dit verwijt niet de pertinentste is”*.

Betreffende haar familiale achtergrond verwijst verzoekster naar de middelen supra, waarin ze de analyse van het CGVS betwist. Wat haar geheime huwelijk aangaat bevestigt verzoekster dat het in een dorp plaatsvond dat op ongeveer 90km afstand ligt, en ze betwist verklaard te hebben dat het traject naar dit dorp een uur duurde.

Verzoekster herneemt te hebben uitgelegd dat ze zowel Al Shabaab als de Somalische maatschappij, als haar nonkel die zal nagaan of ze gedefibuleerd is, vreest.

Verder legt verzoekster uit dat ze haar vrezes in verband met haar defibulatie niet bij de DVZ of tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud vermeld heeft, omdat ze toen nog niet gedefibuleerd was. Bovendien bekrachtigt ze dat ze niet erover durfde praten omdat de agenten (bij de DVZ) drie mannen waren.

Aangezien zelfs binnen een gehuwd koppel het onderwerp van verminking taboe is en gewoonlijk niet besproken wordt, (zie COI Focus “Somalië: Defibulatie en herinfibulatie bij geinfibuleerde vrouwen uit Zuid- en Centraal Somalië” van 13 juni 2016, p. 7) meent verzoekster dat het normaal is dat verzoekster niet erover spreken durfde, wanneer geconfronteerd, alleen, met meerdere mannen tijdens haar onderhoud bij de DVZ (dit geldt ook voor haar eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS).

Waar verweerder stelt dat “*volwassen geinfibuleerde vrouwen soms infibulatie ondergaan onder dwang met geweld of onder sociale druk, maar het rapport geeft geen verdere informatie over de mate waarin dat voorkomt (beslissing p5) en dat blijkt dat verzoekster zich niet in een dergelijk situatie bevinden zou*”, verstaat verzoekster niet “*op welke basis de CGVS beweert dat verzoekster niet in een dergelijke situatie zou zijn indien ze terugkeert, aangezien de CGVS dit bewering geenszins staft of uitbouwt*”. Ze onderlijnt dat “*gezien de weinige bronnen over de infibulatie en herinfibulatie van vrouwen in Somalië, een gegeven dat een van de bronnen waarop zich de Coi Focus in het administraties dossier baseert duidelijk vermeldt dat deze mensenrechtenschendingen soms onder fysiek of sociale dwang gebeuren, de CGVS voorzichtiger had moeten zijn in zijn onderzoek van de vrezen van verzoeker ten aanzien van haar desinfibulatie*”. Verzoekster benadrukt dat ze ongehuwd is, en dat het bijzonders in deze omstandigheden sterk afgekeurd is dat een vrouw “*desinfibuleert*” is.

In hooforde wordt gevraagd om “*de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekster te erkennen als vluchteling, In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekster de subsidiaire bescherming toe te kennen, In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek (onder andere over de psychologische gevolgen van haar verminking type 3 en over de risico dat ze opnieuw geinfibuleert wordt)*”.

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voert verzoekster volgende documenten:

3. Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al- Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, p14, https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-C119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf
4. UK Home Office, Country Information and Guidance, " ", Version 3.0 2 August 2016, p21
5. Medisch attest van infibulatie type 3
6. Malta today, The cost of a cigarette in Somalia, 18/6/2015, https://www.maltatoday.com.mt/news/national/54217/the_cost_of_a_cigarette_insomalia
7. Council on Foreign Relations, A1 Shabab, 09/01/2018, <https://www.cfr.org/backgrounders/al-shabab>
8. Medisch attest van desinfibulatie van verzoekster”.

2.3. Over de procedure

2.3.1. In het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen op 27 februari 2018 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest van 2 juli 2018 nr. 206 386.

2.3.2. Op 23 juli 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen opnieuw de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster diende hiertegen een beroep in. De commissaris-generaal besliste echter om de weigeringsbeslissing in te trekken.

2.3.3. Op 28 juni 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, waartegen onderhavig beroep werd ingesteld.

2.3.4. Uit lezing van de bestreden beslissing van 28 juni 2019 blijkt dat deze steunt op de verklaringen van verzoekster zoals gedaan tijdens het persoonlijk onderhoud van 25 september 2017 en het persoonlijk onderhoud van 23 november 2018. Zo wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangehaald: *“U had een persoonlijk onderhoud op 25 september 2017 van 09.15 uur tot 13.15 uur (CGVS I) en op 23 november 2018 van 09.30 uur tot 10.37 uur (CGVS II) op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Uw advocaat, meester Balapukayi Kamba loco Christophe Desenfans, was beide keren gedurende het volledige onderhoud aanwezig”* (bestreden beslissing, p. 1) en wordt in de motivering van de beslissing veelvuldig verwezen naar verzoeksters verklaringen uit beide persoonlijke onderhouds (bestreden beslissing, B. Motivering). De notities van het persoonlijk onderhoud betreffen aldus een essentieel element waarop de motivering van de bestreden beslissing is gebaseerd.

2.3.5. De Raad stelt echter vast dat de notities van het persoonlijk onderhoud van 25 september 2017 ontbreken in het administratief dossier. Gelet op het feit dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, moet de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 juni 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK